

Euroopa, siit ma tulen!

Sattusin hiljuti klassikaaslastega arutama, mis meist kõigist paari nädala pärast edasi saab, kui gümnaasiumi lõputunnistus näpus viimast korda direktori kätt surume. „No mina lähen Šveitsi lapsehoidjaks,” ütles üks. „Mina ka! Aga Itaaliasse,” lisas teine. Kolmas kuulutas, et tema läheb terveks suveks Hollandisse sõpradele külla. Ühtäkki avastasime, et Eestisse ei jäägi meist suveks kedagi, kuid kui pakutakse võimalust külastada nii paljusid erinevaid paiku vaid lennupileti hinnaga, tuleb võimalusest kinni haarata!

Mõnikord tundub mulle, et keskealised ja vanemad eestlased vaatavad mind etteheitva pilguga ja mõtlevad, et tänapäeva noored ei tea ikka üldse, kuidas omal ajal tuli kuus tundi Poola piiri ääres passikontrolli järjekorras oodata. Nad paistavad arvavat, et noorem põlvkond peab mugavaid tingimusi iseenesestmõistetavaks. Me ei ole tegelikult nii naiivsed. Selliste arutelude puhul taban end tihti mõttelt, et Eestile lähim maailmalinn on tegelikult Peterburi. Olen seal käinud vaid ühe korra, olgugi et silmapaistvaid muuseume ja katedraale on Peterburis hoomamatult palju. Millegipärast eelistan ikka minna geograafilises mõttes kaugemale, näiteks Berliini või Pariisi. Pole raske taibata, miks. Esiteks on viisa taotlemine Venemaale minekuks tüütu ning teiseks on ajakulu 300 kilomeetrit Peterburi sõites või 1500 kilomeetrit Berliini lennates täpselt sama just viisakontrolli tõttu.

Eesti president Kersti Kaljulaid ütles hiljuti koolinoortega kohtudes, et kõige lihtsam viis, kuidas noored Euroopa ühtsuse eest seista saavad, on reisida Euroopa riikides ja osaleda Erasmuse projektides. Suhtlemine Euroopa riikide noortega ja teiste riikide külastamine aitab vähendada hirmu tundmatuse ees.

Muidugi ei olnud minu klassikaaslased oma suveplaanide presidendi sõnade järgi seadnud, kuid tema sõnad andsid kinnitust, et reisimine, sellesse investeeritud raha ja aeg ei ole asjata kulutatud. Nii Euroopa ühtsuse mõttes kui ka isiklikus perspektiivis. Me tegutsesime presidendi soovitude järgi, kuid see oli juhtunud loomulikult, surveta. See on märk sellest, et Euroopa poliitikud on astunud õigeid samme tegemaks Euroopa arengusse panustamise noortele lihtsamaks.